وطن امروز

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز: مهرداد بذرپاش

مدیرمسوول: محمد آخوندی سردبیر: رضا شکیبایی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج) کوچه سعید، پلاک ۹

روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تحریریه: ۶۶۴۱۳۷۸۳

نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷ پیام‌گیر: ۶۶۴۱۳۹۴۲

سازمان آگهی‌ها: ۶۱۰۸۶۱۶۳

پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir

چاپ: شرکت رواق روشن مهر

افق

اذان ظهر:	۱۳:۱۰	غروب آفتاب:	۲۰:۱۷
اذان مغرب:	۲۰:۳۷	نیمه‌شب شرعی:	۰۰:۲۰
اذان صبح فردا:	۴:۲۴	طلوع آفتاب:	۶:۰۴

کلام نور

دو گروه همیشه مریضند؛ سالمی که پرهیز می‌کند و مریضی که پرهیز نمی‌کند.

امام رضا(ع)

راهنما

برنامه‌های امروز سیما

شبکه	برنامه	پخش
۱	خلاصه مجموعه مدینه	۲۲:۳۰
۲	مستند	۷:۰۰
۲	با ما بیا سینما/ جایی برای پادشاهی	۰۹:۲۵
۲	خاله دنا و شپلک	۱۵:۲۵
۲	کافه سوال	۲۱:۰۰
۲	روزهای بر باد رفته	۲۳:۴۵
۳	ویتامین ۳	۰۸:۰۰
۳	بهونه	۱۲:۳۵
۳	سریال سایه‌روشن	۲۱:۰۰
۴	مستند خارجی دوپینگ مغز	۲۲:۰۰
تهران	سریال مهرآباد	۰۶:۱۰
تهران	حرف تو حرف	۱۰:۴۵
تهران	سریال ساخت ایران	۱۹:۰۰
تهران	سرزمین دانایی	۲۲:۴۰
نمایش	شاهین مالت	۱۳:۰۰
نمایش	آلبرت	۱۵:۰۰
نمایش	مامو	۱۷:۰۰
نمایش	رسم عاشق کشی	۱۹:۰۰
نمایش	جاسوس بازی	۲۱:۰۰
نمایش	راز جنایت	۲۳:۰۰

سلام وطن

پیامک: ۳۰۰۰۸۸/ تلفن: ۶۶۴۱۳۹۴۲

■ روزنامه‌های حامی فتنه، آنطور که باید و شاید، جنایات رژیم صهیونیستی را که تاکنون صدها کودک و نوزاد بی‌گناه فلسطینی را ظرف کمتر از یک ماه به فجیع‌ترین وضع به شهادت رسانده است، پوشش نمی‌دهند در حالی که مرگ مشکوک یک وبلاگ‌نویس را هر روز تیتر یک می‌کردند! این انسانیت است و بشردوستی؟! آیا اینها از آخرت نمی‌ترسند؟ اصلاً اعتقادی به جهان واپسین دارند که اینقدر راحت، چشم بر حقیقت می‌بندند؟

حاتم

■ همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد، فرصت یک‌ماهه برخی آقایان به وزیر علوم که بدون اجازه و رضایت استیضاح‌کنندگان به آقای فرجی‌دانا داده شد، در حال سپری شدن است؛ بدون آنکه فتنه‌گران از سوی وزیر برکنار شده باشند!

الماسی

■ اسرائیل توسط چه کشوری در خاورمیانه جعل شد؟ انگلیس! در نیم‌قرن اخیر از طرف چه کشوری بیشترین حمایت را دریافت کرده؟ آمریکا! با مجوز، تشویق و حمایت نظامی، مالی و اطلاعاتی کدام کشورها غزه و کودکانش را به این روز انداخته است؟ آمریکا و انگلیس! قطعنامه‌هایی که علیه رژیم صهیونیستی صادر می‌شود از جانب چه کشورهایی وتو می‌شود؟ آمریکا و انگلیس! آقایانی که در دولت اسلامی ایران، خونتان از جنایات صهیونیست‌ها به جوش آمده، شما چرا اینقدر برای بازگشایی سفارت انگلیس خوشحال و در حال تلاش برای عادی شدن روابط با آمریکا هستید؟!

لطیفی

نگاه

سهم اصلاح‌طلبان در جنایات غزه

ادامه از صفحه اول

وضعیت امروز غزه به‌رغم مواضع رسمی جمهوری اسلامی و رئیس‌جمهور فعلی، عملا ثمره تقویت دیدگاه‌های اصلاح‌طلبان در عرصه سیاست خارجی جمهوری اسلامی است، تقویت دیدگاه کسانی که معتقد بودند نفی هلوکاست یعنی یکی از بزرگ‌ترین دروغ‌های شاخدار صهیونیست‌ها در کنار آرزوی نابودی این رژیم از سوی احمدی‌نژاد یک موضع افراطی و نادرست در سیاست خارجی تلقی می‌شود و بهتر است با این رژیم نیز به مثابه یک دولت مرکب از مشروعیت، سرزمین و جمعیت و شهروند به مذاکره پرداخت.

قطعا دشمن صهیونیستی در حمله به زنان و کودکان و نوجوانان فلسطینی به مواضع و واکنش‌های مهم‌ترین حامی منطقه‌ای مقاومت نظر داشته و تصمیم‌ها و رویکردهایش را با توجه به پالس‌های دریافتی تغییر می‌دهد.

اگر چه رزمندگان مقاومت همچنان مورد حمایت قاطع رهبر فرزانه انقلاب اسلامی قرار داشته و زعیم گرانقدر مسلمین جهان هوشمندانه و عالمانه جبهه فلسطینی مبارزه با صهیونیست‌ها را مورد دفاع و صیانت قرار داده‌اند اما طبیعتا اخلال‌هایی اینچنین در سیاست خارجی جمهوری اسلامی متحدان منطقه‌ای و راهبردی کشورمان را با مشکلات متعددی روبه‌رو خواهد کرد.

■ قاب روز

غزه ـ حکایت موشک و خون و کفن

■ روزنه

نگاه حقوقی به یک نامه سیاسی!

ردپای اپوزیسیون اپورچونیست در وزارت کار

■ مهدی امامقلی ■

چندی پیش شهرداری تهران در بخشنامه‌ای داخلی از شهرداری‌های مناطق و سایر سازمان‌های زیرمجموعه‌اش خواست تا در راستای اجرای «طرح تکریم مقام زن و خانواده» که مستند به صورتجلسه «ستاد صیانت دستگاه‌های اجرایی در وزارت کشور» (عدم به‌کارگیری منشی زن برای مدیران مرد) و ابلاغیه‌های شورایعالی انقلاب فرهنگی در سال‌های ۶۶ و ۷۱ (شرایط و محیط کار اجتماعی بانوان) است، به جدا کردن فضای فیزیکی فعالیت کارمندان زن و مرد در شهرداری اقدام کرده و از به‌کارگیری زنان در پست‌هایی مانند منشی خودداری کنند. همین موضوع باعث شد رسانه‌های اصلاح‌طلب در همنوایی با رسانه‌های بیگانه و اپوزیسیون از این طرح با عنوان طرح تفکیک جنسیتی یاد کنند و از «حذف زنان، تبعیض و تحقیر» سخن به میان آورند.

همین جنجال رسانه‌ای کافی بود تا برخی جریانات و گروه‌های اجتماعی و سیاسی به میدان بیایند. پس از حمایت ۲۰۰ نماینده مجلس از اجرای این طرح در شهرداری تهران، دیگر گروه‌ها مانند تشکل‌های دانشجویی، اعضای شورای شهر و خانواده‌های معظم شهدا و شخصیت‌های سیاسی با گفت‌وگوهای رسانه‌ای و صدور بیانیه در مقابل موج انتقادات دولتی‌ها موضع‌گیری کردند.

در میانه هیاهوی بین موافقان و مخالفان این طرح بود که تصمیم شهرداری تهران، بلافاصله با واکنش وزارت کار همراه شد. رسانه‌ای کردن نامه محمدتقی حسینی، قائم‌مقام وزیر کار خطاب به شهرداری تهران که نوشته بود: «مفاد بخشنامه اخیر شهرداری تهران به صراحت با مفاد کنوانسیون‌های عدم تبعیض شغلی مغایر است و حتی از دیدگاه سازمان یادشده می‌تواند به‌عنوان نقض حقوق‌بشر تلقی شود که جهت استحضار ترجمه کنوانسیون مذکور به پیوست تقدیم می‌شود»، باعث شکل‌گیری تقابل‌های جدی‌تر سیاسی و گسترده شدن چالش‌های رسانه‌ای پیرامون این طرح شد. پس از آن بود که ۱۰ مردادماه، شهرداری تهران هم با صدور اطلاعیه‌ای به نامه وزارت کار پاسخ داد و اعلام کرد: «هیچ‌گونه دستورالعمل و یا بخشنامه‌ای مبنی بر تفکیک جنسیتی وجود ندارد.» در بخشی از جوابیه شهرداری تهران آمده است: «به ادعای وزارت کار و تحلیل مکتوبه این وزارتخانه تکریم مقام زن و تحکیم بنیان خانواده در ایران اسلامی باید با کنوانسیون‌های جهانی هماهنگ باشد که این خود جز بی‌غیرتی دینی، چیز دیگری نیست.»

نکته قابل تامل آنکه اگر نوع عمل و عکس‌العمل سیاسی دولت و شهرداری را در ترازوی نقد عمومی بگذاریم، همگان به دولت و اصلاح‌طلبان، نمره منفی و متقابلا به قالیباف و تیم رسانه‌ای او، نمره مثبت می‌دهند؛ چه آنکه مخالفت با طرحی که هم قانونی بوده، هم برای تقویت هویت زن و مقام خانواده بوده و هم مورد استقبال بخش‌های مربوط به خود (شورای شهر و...) قرار گرفته است، در تعارض با اصل دموکراسی و آزادی عمل است.

از سوی دیگر، در نامه اعتراضی وزارت کار خطاب به شهرداری دو نکته حائز اهمیت است؛ یکی آنکه قائم‌مقام وزیر پس از ابراز مخالفت با طرح مزبور و سخن راندن از مغایرت آن با کنوانسیون‌های بین‌المللی، در بخشی از نامه‌اش نوشته است: «از شما درخواست می‌شود دستور فرمایید ضمن ارسال نسخه‌ای از بخشنامه یادشده به این وزارتخانه...» به عبارتی وزارت کار علیه چیزی که براساس شنیده‌های رسانه‌ای بوده موضع‌گیری کرده است! و دوم آنکه قائم‌مقام وزیر کار، در نامه‌اش آورده است: «مفاد بخشنامه اخیر شهرداری تهران به صراحت با مفاد کنوانسیون‌های مذکور (کنوانسیون بین‌المللی کار از جمله کنوانسیون عدم‌تبعیض در اشتغال و حرفه) مغایر است و حتی از دیدگاه سازمان یادشده می‌تواند به‌عنوان نقض حقوق‌بشر تلقی شود که جهت استحضار ترجمه کنوانسیون مذکور به پیوست تقدیم می‌شود». در حالی که در نظام حقوق بین‌الملل، هیچ کنوانسیون و قرارداد بین‌المللی به طور مطلق اجرا نمی‌شود، ادبیات حاکم بر نامه قائم‌مقام وزیر کار نشان‌دهنده این موضوع است که وزارت کار نه‌تنها از سابقه قوانین بلکه از قوانین بین‌المللی و اسناد الزام‌آور و حتی نهاد حقوقی «حق شرط» و «رزرواسیون» چیز زیادی نمی‌داند.

قابل توجه آنکه ماده ۲۸ «کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان» نیز اعلام «حق شرط» را در صورتی که مغایر با موضوع و هدف معاهده نباشد، مجاز دانسته و ارزیابی این معیار را به کشورهای متعاهد واگذار کرده است. از همین رو بوده است که در آذرماه ۱۳۸۰ هیأت دولت وقت، الحاق به کنوانسیون «محو کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» را با قراردادن «شروطی» تصویب کرده و آن را به‌طور مطلق نپذیرفته است. حتی شورایعالی انقلاب فرهنگی در سال ۱۳۷۶ در جلسه‌ای که به ریاست خاتمی تشکیل شده بود به دلیل ماهیت و آثار فرهنگی، با الحاق به این معاهده ولو به صورت مشروط مخالفت کرده بود. در مقدمه متن مصوبه هیات دولت آمده است: «الحاق جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون «محو کلیه اشکال تبعیض علیه زنان» منوط به برقراری تحفظات و شرایط زیر نسبت به کنوانسیون مذکور توسط دولت جمهوری اسلامی ایران است: الف: جمهوری اسلامی ایران مفاد کنوانسیون مذکور را در مواردی که با شرع مقدس اسلام مغایرت نداشته باشد، قابل اجرا می‌داند و...».

اکنون، فارغ از هیاهوهای رسانه‌ای و نوع کنش سیاسی شهرداری تهران، واکنش دولت یازدهم بسیار حائز اهمیت است. به روشنی می‌توان ادعا کرد باز هم در بینش و منش سیاسی دولت یازدهم، ردپایی از اتاق فکر اصلاح‌طلبان رادیکال و اپورچونیست‌های نزدیک روحانی دیده می‌شود. و این خط ادامه همان خطی است که پیش از این در بخش امور اقلیت‌های ریاست جمهوری یا در بدنه وزارت علوم در مسائلی مانند انتخاب و انتصاب مدیران و رؤسای دانشگاه‌ها و... یا در وزارت ارشاد در بحث‌های چالش‌برانگیزی مانند فیلترینگ، ممیزی و... دیده شده است.

با توجه به آنچه در بالا آمد، پرواضح است مساله تقابل وزارت کار با شهرداری تهران پیرامون موضوع «طرح تکریم مقام زن و خانواده» لکه دیگری را در کارنامه سیاسی و اجتماعی دولت یازدهم رقم زده است.

■ نگاه

نازی‌ها هم کودکان را مستثنی می‌کردند

تاوان بسیار سنگین یک جنون!

■ رفیع ملکی ■

جهان، مجال «کنش - واکنش» و عرصه جنایت و مکافات ابدی برای آنانی است که آموزه تاریخ آویزه گوششان نمی‌شود و بهترین مصداق این دیالکتیک شرم‌اندود، یک گروه وحشی است که عنان سیاست‌ورزی وقیحانه رژیم غاصب و کودک‌کش صهیونیستی را در کف خود دارد و آنجا که به گنبد آهنین پوشالی‌اش دهن کجی شود، کودک‌کشی، دم‌دستی‌ترین سیاستش می‌شود و از ادامه دادن این ننگ هیچ ابایی هم ندارد.

و من، حقیقتا از شنیدن این معنا شرمگینانه بر خویش می‌لرزم وقتی می‌بینم، هستند مردمانی که به سبب توحش عریان یک گروه وقیح حاکم بر اسرائیل، زبان به ستایش یکی از جانی‌ترین مجانین تاریخ می‌گشایند و از آرزوی پیروزی نازی‌ها با حسرت یاد می‌کنند و ناخودآگاه، افسانه افسون گرفته تاریخ را در ذهنم مرور می‌کنم و غریبانه به اینجا می‌رسم که اگر جهان یک بار...، فقط یک بار دیگر فرصتی نظیر آنچه طی سالیان میانی دهه چهل میلادی در کف پیشوای مجانین جهان نهاد، در سبد جانی دیگری بگذارد چه می‌شود؟ در آن لحظه آیا می‌شود تصور کرد سقف و دامنه جنایت و آدم‌کشی تا کجای کیهان گسترش خواهد یافت؟ از این گذشته، مگر می‌شود یک نفر، یک گروه، یک قوم یا یک حکومت این همه جنایت کند و برای همیشه به تاوان آنچه کرده گرفتار نیاید؟!

حاشا و کلا که تاریخ و سرگذشت پیشینیان و دیگران، جنایتی تا این اندازه وقیحانه و رذیلانه را بی‌مکافات بگذارد و بگذرد! که چنین وقاحتی را در پستو پسله‌های همین تاریخ هم حتی به یادگار نمی‌توانش یافت؛ هرگز!

این را به این سبب نوشتم که اگر در قلب پرآشوب و بیمار خاورمیانه، در سرزمینی که برخی مردمانش، با توجه به نداشتن دل خوش از اعراب با دیدن این همه توحش و کودک‌کشی چنین آرزویی جان بگیرد که سوگمندانه گرفته است یا حسرتی تا این اندازه دهشتناک از ژرفای دل بر نوک زبان‌آید که آمده، در جای‌جای این کره خاکی، هستند مردمان و آدمیانی که این حسرت زبانی، برایشان رنگ آرزوی عملی می‌گیرد و در کمین تاریخ و زمان می‌نشینند و مقدمات عملگرایی یک اندیشه پر مخاطره را اندک‌اندک فراهم می‌آورند تا روز موعود سرآید و بشود آنچه که نباید بشود.

مگر این همه جنایت که در حافظه تاریخ ضبط است، کدامشان بی‌دلیل یا بدون ادعای دلالت به وقوع پیوسته‌اند؟ یا کدام جنایتکار از نرون تا نتانیاهو از پیش اعلام کرده‌اند قصد جنایت در آینده را دارند تا برای ریشه‌کنی جنایت و جنایتکار اقدام بایسته معمول شود؟ و آیا تا به حال شنیده یا دیده شده آن که بذر کینه و نفرت می‌کارد، خرمنش از صلح و آرامش وسعت و ارتفاع بگیرد؟ و آیا آنان که فرمان مرگ برای کودکان معصوم و بی‌گناه غزه صادر می‌کنند، حتی ذره‌ای هم به این نمی‌اندیشند که تاریخ اگرچه گیج و گول است اما آنجا که باید، هرگز گَرد نسیان و فراموشی به چهره نمی‌گیرد؟ و اگر چنین است که هست آیا نباید کشتن زنان و کودکان، در اولین فرصت ممکن متوقف شود تا خرمن کینه و نفرین از این که هست انبوه‌تر نشود؟ دلیل این احمقانه‌ترین لجاجت تاریخ را در کجای این جهان پرغوغا باید یافت و چگونه می‌توان در گوش عجوز مجسم کینه و نفرت این روزهای جهان (نتان هایهوی!) این را به شیواترین و رساترین زبان فریاد کرد «آن که باد می‌کارد لاجرم توفان درو خواهد کرد» و اگر در این برداشت، توفان به جانش نزند در برداشت‌های بعد این مهم عملی خواهد شد کما اینکه هزاران هزار بار عملی شده و همگان دیده‌ایم نتیجه این فرآیند وحشتناک تاریخ را!

امروز کودکان هم این را می‌دانند که جنگ جنگ است و در جنگ یا می‌کشی یا کشته می‌شوی اما باور کنید همین کودکان از درک این عاجزند که چرا و به کدامین گناه و دلیل، یک نوزاد که از خوان خالق، شیره جان می‌مکد باید کشته شود؟!

و این کثیف‌ترین و شنیع‌ترین جنگ در جهان نابرابر امروز است که زن‌کشی و کودک‌کشی با شناعت تمام آغاز می‌شود و ادامه هم می‌یابد. این حقیقتا برای من و بسیاری چون من قابل درک نیست در جهانی که گاه برای مرگ یک گربه کمپین انزجار و مخالفت راه می‌اندازد چگونه است که این همه کودک در گوشه‌ای از جهان به نام «غزه» کشته می‌شوند و این کودک‌کشی ادامه هم دارد اما جهانیان، تمام بود و هست جهان را بر سر قاتل کودک‌کش آوار نمی‌کنند؟ و باز درک این سخت است که برخی سیاستمداران جهان بویژه آنان که ادعایی هم دارند، به هر بهانه یا توجیه، این کودک‌کشی را مباح یا حتی لازم می‌دانند و نام انسان بر خویش نهاده‌اند!

هیچ «توجیه»، هیچ «ادعا» و هیچ «بهانه‌ای»، جواز کودک‌کشی به هیچ نابشری نمی‌دهد! حتی اگر حماس به ادعای دروغین صهیونیست‌ها از مردم به عنوان سپر انسانی استفاده کند، حتی اگر حماس پایگاه موشکی‌اش را در شیرخوارگاه نداشته صبرا و شتیلا مستقر کند، حتی اگر حماس روزانه هزاران راکت از گنبد آهنین صهیونیست‌ها به آدرس خشتک یهودیان افسارگسیخته کوچیده از سراسر دنیا به سرزمین مادری کودکان حماس عبور دهد...! باز بهانه برای کودک‌کشی نمی‌شود!

دریغا که جهان مذبذب امروز که ادعای مدرن بودن دارد و کوس رسوای توسعه‌اش گوش فلک را کر کرده اما نوا و ناله کودکان نوزاده باریکه غمزده غزه را نمی‌شنود و نام جامعه انسانی بر خویش نهاده است!

دریغا که روشنفکران و عامیان امروز که برای ذبح یک گوسفند، مرثیه می‌خوانند و تومار حقوق بشری(!) برای سایر مردمان نسخه می‌کنند، ذبح کودکان غزه، آتش به جان‌شان نمی‌زند تا کارداران سیاست سرزمین‌شان را به صلابه بکشند که این، جنایت علیه بشریت است و در هیچ نبردی، حتی جنگ هیتلر این همه کودک و شیرخواره یکجا سلاخی نشده‌اند و دریغا که این مردمان، ملوک خود را وادار نمی‌کنند تا نتانیاهو- جانی همردیف هیتلر - را به دادگاه جنایات جنگی بکشانند تا زین پس هیچ نابشری فرمان مرگ برای کودکان و شیرخوارگان صادر نکند و دریغا که این جنون، تاوانی بس سنگین را از همین امروز و شاید از حدود ۳۰ روز پیش که برای چندمین بار در طول چیزی حدود یک قرن، فرمان کودک‌کشی از ساختمان‌های مجلل و مرموز و غصبی تل‌آویو صادر شد در زهدان تاریخ و زمان به امانت نهاده است تا در روز موعود زاده شود.

سلام وطن ۶۶۴۱۳۹۴۲

دریچه انعکاس پیام‌های شما از سراسر کشور

آب‌وهوا

اراک	۳۴ / ۲۳	زنجان	۳۴ / ۱۶
اردبیل	۲۵ / ۱۳	ساری	۳۳ / ۲۳
ارومیه	۳۲ / ۱۵	سمنان	۳۷ / ۲۴
اصفهان	۳۷ / ۲۲	سنندج	۴۰ / ۲۳
اهواز	۴۶ / ۳۱	شیراز	۴۱ / ۲۳
ایلام	۳۹ / ۲۱	شهرکرد	۳۶ / ۱۶
بجنورد	۳۲ / ۱۵	قزوین	۳۷ / ۱۶
بیرجند	۴۲ / ۱۹	قم	۴۰ / ۲۴
بندرعباس	۳۷ / ۳۲	کرج	۳۵ / ۱۶
بوشهر	۳۸ / ۳۰	کرمان	۳۹ / ۲۲
بوموسی	۳۷ / ۳۰	کرمانشاه	۴۱ / ۱۸
تبریز	۳۶ / ۲۱	گرگان	۳۴ / ۲۴
تهران	۳۶ / ۲۶	مشهد	۳۲ / ۱۶
خرم‌آباد	۴۱ / ۱۹	همدان	۳۵ / ۱۵
رشت	۳۲ / ۲۰	یاسوج	۳۷ / ۱۹
زاهدان	۳۸ / ۲۱	یزد	۴۱ / ۲۷

تقویم تاریخ

■ **برگزاری انتخابات مجلس خبرگان قانون اساسی (۱۳۵۸ ش)**

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی و برگزاری اولین انتخاباتی که منجر به تعیین نوع حکومت و تشکیل جمهوری اسلامی در ایران گردید، بحث درباره تعیین قانون اساسی نظام در محافل مختلف گسترش یافت. از این رو پیش‌نویس قانون اساسی که از قبل به دستور امام خمینی(ره) نگارش یافته و متن آن توسط شورای انقلاب و هیات دولت موقت مورد بحث و بررسی قرار گرفته بود جهت جلب آرا و نظرات مردم و اندیشمندان در ۲۴ خرداد ۱۳۵۸ در روزنامه‌های کثیرالانتشار در ۱۲ فصل و ۱۵۱ ماده منتشر گردید. پس از آن و با تاکید حضرت امام مبنی بر تشکیل مجلس خبرگان بررسی نهایی قانون اساسی، لایحه قانون انتخابات جهت تشکیل مجلس خبرگان قانون اساسی به تصویب هیات دولت و شورای انقلاب رسید. در نهایت بنا به تصویب دولت موقت، برگزاری انتخابات خبرگان قانون اساسی، در دوازدهم مرداد ۱۳۵۸ اعلام گردید و این انتخابات با شرکت گسترده مردم و انتخاب ۷۵ نفر نماینده، برگزار شد. سرانجام این مجلس در ۲۸ مرداد سال ۵۸ با پیام حضرت امام افتتاح شد و به تدوین قانون اساسی پرداخت.

■ **آغاز سفر «کریستف کلمب» دریانورد مکتشف ایتالیایی (۱۴۹۲م)**

کریستف کلمب دریانورد ایتالیایی که در خدمت دولت اسپانیا بود در سال ۱۴۵۱م متولد گردید و پس از آنکه به علت شکسته شدن کشتی‌اش به اسپانیا رفت، با درخواست‌های مکرر او، فردیناند پنجم، شاه اسپانیا با نقشه او برای دریانوردی به سوی غرب و کشف نقاط جدید موافقت کرد. از این رو در ۳ اوت ۱۴۹۲م این سفر از بندر پالوس اسپانیا و با سه کشتی بادبانی آغاز شد. همراهان کلمب شامل ۹۰ نفر ملاح می‌شدند که اکثر آنان زندانیان محکوم به اعدام بودند. وی در جریان این سفر بعد از هفتاد روز، در ۱۲ اکتبر همان سال به جزیره سالوادور در شرق برزیل رسید و گمان نمود که به هندوستان رسیده است در حالی که وی قاره آمریکا را کشف نموده بود. پس از پایان سفر موفقیت‌آمیز کلمب، وی سفرهای دریایی دیگری انجام داد و در هر سفر نقاط دیگری را کشف نمود. کریستف کلمب سرانجام در ۲۰ ماه مه ۱۵۰۶م در ۵۵ سالگی درگذشت.

■ **اعلان جنگ آلمان به فرانسه در آغاز جنگ اول جهانی (۱۹۱۴م)**

جنگ جهانی اول در واقع با ترور ولی‌عهد اتریش در ۲۸ ژوئن ۱۹۱۴ آغاز شد. این بهانه‌ای بود تا کشورهای اروپایی برای حل اختلافات متعدد خویش و برطرف نمودن سوءظن نسبت به یکدیگر و در حقیقت برای فرونشاندن عطش قدرت‌طلبی خود جنگی را آغاز نمایند که مدت ۴ سال سراسر اروپا را در برگرفت. اتریش و آلمان که با یکدیگر قرارداد مودت داشتند به حال آماده‌باش درآمدند. آلمان در مرحله نخست لوکزامبورگ را اشغال نمود و در ۳ اوت ۱۹۱۴م نیز به فرانسه اعلان جنگ داد. چند ساعت بعد از آن، دولت انگلستان که موافقتنامه دوستی با فرانسه به امضا رسانده بود، به حمایت از این کشور وارد جنگ شد و بدین ترتیب اروپا و بخشی دیگر از سایر نقاط جهان در آتشی فرو رفت که بیش از ۸ میلیون تلفات داشت و میلیون‌ها مجروح بر جای گذاشت و سرانجام در ۱۱ نوامبر ۱۹۱۸م به پایان رسید.

■ **مرگ مادام «فرانس کولت» از بزرگ‌ترین نویسندگان زن جهان (۱۹۵۴م)**

مادام سیدونی گابریل کلودین کولت معروف به مادام فرانس کولت نویسنده شهیر فرانسوی در ۲۸ ژانویه ۱۸۷۳م در فرانسه به دنیا آمد. وی تحصیلات ابتدایی را در زادگاهش فراگرفت و سپس برای یافتن کار رهسپار پاریس شد. کولت در پاریس با یک روزنامه‌نگار ازدواج کرد و در خانه برای مبارزه با بیکاری و آزمایش ذوق ادبی خود، قلم به دست گرفت. تمامی آثار او، رمان‌ها، داستان‌های کوتاه و نمایشنامه‌ها، نقدهای ادبی و وقایع‌نگاری‌ها، یادآور خاطرات شخصی او از تصاویر مردان و زنان، حیوانات و گل‌هایی هستند که در گذر زندگی در ذهن او نشسته‌اند. عده‌ای از منتقدان، مادام کولت را بزرگ‌ترین نویسنده زن دنیا می‌دانند. همچنین از هفتاد و پنج کتاب کولت، فیلم‌های فراوانی تهیه شده است. مادام کولْتْ در هشتاد سالگی طی جشن بزرگی نشان لژیون دونور را که تا آن زمان به هیچ زنی داده نشده بود، دریافت کرد. او سرانجام در سوم اوت ۱۹۵۴م در ۸۱ سالگی درگذشت.